

Hanne Reichelt - nyvalgt visepresident i Psykologforeningen

INTERVJUET AV

Hanne Weie Oddli

TEKST

Peder Kjøs

PUBLISERT 1. januar 2005

Foto: Janne Lindgren

Hanne Reichelt, 42 år fra Bærum, er valgt som visepresident med ansvar for fag- og profesjonspolitik i Psykologforeningen. – Jeg gleder meg til å ta fatt, dette er et verv som vil kreve at jeg utvikler meg både politisk, faglig og personlig, sier hun. – Norske psykologer har en særstilling i forhold til psykologer ellers i verden, noe som i hovedsak skyldes en grundig og mangfoldig utdanning og en velutviklet spesialistordning. Vi har kompetanse som blir verdsatt både i offentlige og private institusjoner. Det blir spennende å få bruke kreftene og engasjementet mitt til å ta vare på og være med på å videreutvikle psykologfaget de neste tre årene.

Hanne Reichelt jobber ved Sykehuset Asker og Bærum HF. Hun har videreutdanning i familierapi. Siden 1997 har hun arbeidet med rusrelaterte problemer ved Sosialmedisinsk poliklinikk, der hun har vært med på å utvikle både familie- og gruppeterapeutisk tenkning og arbeid. Hun har også erfaring fra akuttavdelingen på Blakstad sykehus, og fra PPT i Asker. Hanne Reichelt har ledet oppstart av Forum for Aktiv Gruppeterapi, som til våren starter en videreutdanning i gruppeterapi for psykologer, og hun har vært aktivt med på å skape IAP Agora, et årlig fagforum for

psykologer, som nylig hadde femårsjubileum. Hun har bred erfaring fra veiledning og undervisning, og har gjennom dette fått god innsikt i ulike institusjoner innen sosial- og helsetjenester, både i kommuner og ved sykehus.

Brukerorientert tradisjon

Vi lever i en spennende tid, synes Reichelt. – Det er en utfordring for Psykologforeningen at det legges opp til sterkere økonomisk styring både av universiteter og helsevesen. Økonomiske føringer har fått økende betydning for prioritering av undervisning og ansettelser ved universitetene, noe som kan undergrave vektlegging av klinisk kompetanse ved psykologistudiene. Det vil være fristende for universitetene å prioritere lærere med forskerbakgrunn framfor de med klinisk bakgrunn, det gir mer forskningsmidler. Det er også fristende å satse på «billige» undervisningsformer som gir god uttelling i studiepoeng. Dette vil i neste omgang kunne svekke kvaliteten på den kliniske delen av psykologutdanningen. Vi risikerer å få utdannet psykologer som er gode akademikere, men som mangler klinisk kompetanse.

Organisering i helseforetak har medført en sterkere økonomisk styring innen psykisk helsevern. Dermed blir det viktig å synliggjøre faglige synspunkter innen disse systemene fremover. – Det er naturligvis viktig at samfunnet får noe igjen for sine investeringer, mener Reichelt. – Samtidig blir det en utfordring å opprettholde god faglighet. Det koster tid og penger å videreutvikle seg og oppdatere seg faglig. Jeg mener jo at psykologene åpenbart har mye å bidra med i et samfunn i forandring, på mange måter. Vi har et godt vitenskapelig fundament, og kan være pionerer for utvikling og evaluering av behandlingsmodeller. Vi har tradisjon for solid etisk refleksjon, noe som blir stadig mer viktig i et komplekst og mangfoldig helsevesen. I tillegg har vi relasjonell kompetanse som kan gjøre oss til gode ledere. Et viktig aspekt er at vi har lært og erfart at det folk sier om egne behov og ønsker er helt essensielt for god behandling. Vi er på en måte solid plantet i en brukerorientert tradisjon.

Det er viktig at psykologer har sentrale posisjoner i institusjonene, mener Reichelt. – Jeg er lei av fokuseringen på at psykologer vegrer seg mot å ta ledelse. Etter min oppfatning har psykologer ofte gode grunner til å nøle med å gå inn i posisjoner og systemer der de opplever at de ikke får muligheten til å behandle mennesker på faglig forsvarlige måter. Jeg tror ikke vi vegrer oss mot makt og ansvar i seg selv, men mot å bevege oss inn på arenaer der spillereglene synes uforenlige med godt faglig psykologarbeid. Hanne Reichelt mener psykologer egner seg meget godt som ledere for institusjoner som tradisjonelt har vært styrt av andre faggrupper, som for eksempel ved akuttavdelinger. Hun føler seg trygg på at psykologer etter hvert vil gripe de mulighetene som har åpnet seg med det nye lovverket. – Det er viktig at Psykologforeningen gjør sitt beste for å støtte psykologer som er villige til å ta på seg et slikt nybrottsarbeid. Her må vi jobbe både for bedre lønn og bedre muligheter for psykologene til å utvikle seg faglig, mener Reichelt.

Lavterskel psykologtilbud

Kommunepsykologer er et hjertebarn for Hanne Reichelt. – Jeg mener at det burde være langt enklere å komme i kontakt med psykologer på et tidlig tidspunkt i problemutvikling enn det som er tilfelle i dag. Jeg ser jo for eksempel hvordan det å komme inn i helseforetaket har skapt høyere terskel for behandling for rusrelaterte problemer. Dette har blant annet med henvisningsordningen å gjøre. Jeg mener at folk bør kunne få psykologfaglige råd og veiledning uten å skulle bli henvist til spesialist for utredning og diagnostisering. Den beste måten å sikre dette på, er å sørge for å øke satsingen på et lavterskel psykologtilbud i kommunene. Dette er spesielt viktig i forhold til barn og familier. Det vil kunne forebygge utvikling av alvorlige psykisk helseproblemer på et senere tidspunkt. PPT er den største psykologarbeidsplassen i kommunene. Åtti prosent av kommunalt ansatte psykologer jobber der. De har et langt større potensial i forhold til helsefremmende virksomhet enn det som blir utnyttet nå. Dette vil jeg gjerne være med på å endre hvis jeg kan, sier Reichelt.

Hanne Reichelt er opptatt av spesialistutdanningen. – Spesialistkursene skal oppleves som meningsfulle. Kurs man betaler godt for og som er obligatoriske, må naturligvis være av god kvalitet. Jeg vil jobbe videre for at kurs-evalueringer og tilbakemeldinger blir brukt aktivt i forhold til videreutvikling av kurs og programmer.

Spesialistordningen har i mange år bidratt til utdanning av psykologspesialister innen ulike arbeidsfelt, som det har vært økende behov for i samfunnet. Videreutvikling og kvalitetssikring av dette kommer til å være en sentral del av jobben min. På landsmøtet ble det vedtatt en omorganisering av profesjonssiden i foreningen. – En av mine viktigste oppgaver framover blir å sørge at den nye organiseringen fungerer godt, slik at den medfører en styrking av fagsiden i foreningen.

Ikke gått gradene

Hanne Reichelt regner med at jobben som visepresident vil by på både faglige og personlige utfordringer. – En utfordring for meg framover blir å kombinere mitt faglige engasjement med ivaretagelse av flere og kanskje motstridende synspunkter. Jeg kan ha en tendens til å bli noe skråsikker på mine egne standpunkter, og i dette vervet skal jeg ivareta flere sider ved en sak enn min egen. På den motsatte siden kan jeg i likhet med mange psykologer bli en litt for kritisk akademiker. Jeg har problemer med å godta én virkelighetsoppfatning som den eneste rette. Samtidig må man vel som politiker av og til falle ned på et konkret standpunkt i en del saker. Dette kan være vanskelig i en kompleks virkelighet. I den posisjonen jeg har fått vil jeg både måtte favne en sammensatt helhet og samtidig jobbe for å bli tydelig når det trengs.

Hanne Reichelt har ikke hatt verv i Psykologforeningen tidligere. – Jeg har ikke «gått gradene» i foreningen og kjenner ikke spillereglene fra innsiden. Jeg tror det kan være både fordeler og ulemper med dette. Mitt engasjement er i utgangspunktet mer klinisk enn politisk forankret. Jeg kjenner behandlingsfeltet godt, og er opptatt av at brukerne skal bli møtt og hjulpet på en best mulig måte. Dette er selve grunnlaget for mitt engasjement, sier hun. Hun kjenner godt til mange ulike psykologarbeidsplasser, og ser verdien av en solid forankring i en egen faglig identitet i møtet med andre faggrupper. –

Psykologforeningen har en viktig rolle som arrangør av møteplasser hvor psykologene kan bygge opp sin faglige identitet og tilhørighet. Det er for eksempel viktig at foreningen har et bredt kurstilbud, også for dem som ikke ønsker å bli spesialister, organisasjonspsykologer, forskere, ansatte i privat næringsliv m.m. – Jeg vil arbeide for at Psykologforeningen skal være for alle psykologer, ikke bare for dem som har tradisjonelle psykologjobber. – Jeg ønsker at medlemmene skal oppleve foreningen som en best mulig hjelp og støtte. Alle skal føle at medlemskapet er verdt kontingenten. Dette skal selvfølgelig også gjelde for psykologer som velger andre arbeidsområder enn de tradisjonelle, sier Hanne Reichelt.

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 42, nummer 1, 2005, side 56-57

INTERVJUET AV

Hanne Weie Oddli, UiO, Psykologisk Institutt

TEKST

Peder Kjøs, Psykologisk institutt,, Universitetet i Oslo